

Generalni osvrt na raspoložive metode konstruiranja

U prethodnim izlaganjima dat je sažet prikaz istraživanja u području znanosti o konstruiranju, te odabranih relevantnih teorija/metoda konstruiranja od do sada razvijenih.

Može se zaključiti da ne postoji jedinstvena teorija koja objašnjava fenomen konstruiranja. Taksativno bi se mogli navesti slijedeći zaključci:

- Sve prikazane teorije/metode konstruiranja nastoje utvrditi zakonitosti koje vladaju u važnoj djelatnosti ljudi – stvaranju proizvoda;
- Sve teorije insistiraju na sistematičnosti u konstruiranju;
- Polazne osnove teorija (na kojima se ove osnivaju) veoma su slične, odnosno preklapaju se;
- Niti jedna teorija ne obuhvata sve aspekte procesa konstruiranja;
- Sličnosti između teorija veće su od razlika.

Dakle, unutar znanosti o konstruiranju postoje različite škole koje opisuju fenomen konstruiranja različitim metodama.

Primjena računara nesumnjivo predstavlja snažan impuls primjeni formalnog matematičkog aparata u kreiranju teorija/metoda.

Može se zaključiti da ni jedna teorija nije sveobuhvatna, niti pogodna kao osnova (polazište) za razradu objektnog modela procesa konstruiranja. Svaka teorija/metoda se može posmatrati kao zaseban pristup i doprinos, a njihove spoznaje i smjernice trebaju biti ideje vodilje pri koncipiranju modela. Određeni dijelovi, odnosno neki pristupi pojedinih metoda vjerovatno se mogu i implementirati u objektni model konstruiranja.

Šta se danas očekuje od teorije konstruiranja, odnosno od metodičkog konstruiranja?

Neki autori na ovo pitanje daju slijedeće odgovore:

Od teorije konstruiranja, odnosno od metodičkog konstruiranja danas se očekuje:

- da uključi sve značajke cijelog životnog vijeka proizvoda (razmatranje svih aspekata termina "design for x"),
- da uključi i podrži vremenski paralelne procese (istovremeno(paralelno) inženjerstvo),
- da omogući formalizaciju strukture i sadržaja procesa konstruiranja u modelu procesa za generiranje i realizaciju funkcija za cjelovitu računarsku podršku.